

מסורת הש"ס

(א) יומא נח; (ב) כע"ז קדושין
כא: הוריות יב. חולין צא.
קלדר: (ג) לעיל יד; (ד) מדות פ"ג
ירוש' מנחות פ"ז. בכורות י"ז
מירוש' מע"ש פ"ה ה"א, (ה) יומא
נגט. ת"כ ויקרא חורבה פ"ט ה"ב,
(ו) מוספ' יומא פ"ג ה"ג,
(ז) [לקמן נח. סג:]; (ח) במדבר
יה' (ט) פסחים ג. חולין פג.
תמורה יד.

גליון הש"ם

גמ' אף ידידתו. עיין לקמן דף
פא ע"א תוד"ה אצל:

שינויי נוסחאות

[illegible]

עלה בכבש ופנה לאובצ. מפני שדמה ניתן למעלה על הקרנות
ובאכצט צריך לעמוד על גבי קובצ אבל בכל שאר הדמים שכן
המחטומים ^(א) מן החוט ולמטה ^(ב) ובקצן זוית המוצח עומד על הרפפה
חורק מן הכלי למוצח וכל מקום שיגיע למוצח כשר: וכל לו לקצן
דרומים מזרחיים. שבה הוא פונה
ראשון קדקיימא ^(א) לקצן ^(ב) (דף פ"ג)
כל פינות שאתה פונה יהו דרך ימינ
והכבש בדרום וכשעולה בו ופניו
למוצח הוי ימינו למוצח וכל ^(א) לימינו
למזרח וכל לאומו קצן והולך ומקיק
קובצ דרך ימינ ופניו למוצח מן
הדרום למזרח וממזרח לפסון מעל פון
למערב דהיינו דרך ימינ: על יסוד
דרומים. בגמרא יליף לה: לפניס

מן הקנענים. ופי' שנתשכן היו קנעים היקף לחצר אהל מועד ובמקום הקנענים היתה חומת העזרה צבית ^{יז} שנתה או בית מועד ובהם ובחמטת כתיבה בחצר אהל מועד במקום קדוש מאכל ^(ויקרא ו:) **לזכר כהונה.** דכתיב הכהן הממלא אותה ^{יח} (שם) לאספוקי נשים שאין ראויות לחטיו וציוקה קחה גבי חטאת ואשם ומנחה כתיב ^{יט} כל זכר יאכל אותה: **כל מאכל.** משום דקמני בפסח ואינו נאכל אלא ללי לקמן ^(דף טז:) מני כבולוה ובכל מאכל: **ליום וילנה.** כדלפינן בפ' שלשי' ^(לפיל דף לו.) ובשר וצח תודת שלמיו למדנו ^כ שנאכלת ליום אחד חטאת ואשם מניין תלמוד לומר וצח ^{כא} ובקדשים לילה הולך אחר היום דכתיב לא יצח ממנו עד בקר ^(ויקרא ז:) **עד חטות.** סיג עשו חכמים לתורה להרחיק אדם מעצירת כרת כדתן בצרכות בצרק קמא ^(דף כג.) כל הנאכלין ליום אחד מזאתן כו': **גבו' היכי עזיה.** מתנת אכצע בצרק: **אמה אינך.** כשהוא עומד אכל זוית המוצח נותן בתוך אמה של מקומו לאחז רוח שירצה או לדרוס עליו לאמורם בצרק לדרומית מרחמית וכן בכל חרן: **חמטא ויורה.**

ז' פירש בקומטערס זצפון פתח ההיכל
פתח ההיכל כלום אלא אחת של
ד'ה קאי והיו חמש י"ב כנגד הפתח אחת
י' נפיק מן הפתח י"ב יסוד דרומי לפניו
מבחו זלמנע הפתח ורשון ז'
אחרון נראה ללקמן פרק קדשי
קדשים (דף נח.) מוכח דלמאן דאמר
כוליה מוצה זצפון קאי האי י"ב חמש
אמות כנגד הפתח דהא מנ"ל (תמיד דף
נג.) מעברה שניה של קטרת היה משוך
מן הקרן כלפי פניו ארבע אמות
מוקל לה כרבי יוסי דעבי לפני הפתח
וקסבר כוליה מוצה זצפון קאי:

אינה נעשית אלא בגופה של
רבי מר סבר אמה אילך ואמה
טפי לא מיתיבי חמאית הציבור
ה לסובב ובא לו לקרן דרומית
נימין מן הדם שבמזרק וחומר

מוסף רש"י

[illegible]

לעזי רע"ה

אמנט"ר אמניויד"א. מוכנה,
מוכשרת.
דנוריי"ר ריטרייר"א. לכוון.

שיטה מקובצת

ביריה מוכה בצפון ארץ ים ואלה
דגרינו כי. וקצת לפי זה
לדקלמן צפי קדש קדשים (ח) מונח
לנחמן דלחמי כוליה מנחנ מנחנ כנפון אפי
אי תמח אדמא דלריוח נחנ
יכ. כרף רחל לאה אפי מנחנ כנפונתורס
מנחנ מנחנ כנפון אפי ונפון שגריכה
ששער שנתו, ונאנא' ה' אדמא דלריוח
נחנ מנחנ כנפון אפי ונחנ אפי יסוד
דלריוח, וא"כ כשילאן נחן הפסחה
רוחא אפי דלריוח נפון מיון נחן
כנפון הפסחה ונחנא' ח' אפי נחנא'
כנפון הפסחה, ורוחא אפי ח' לפי
אפי ונאנא' כנפון הפסחה, ועד אפי
ננאן דלוחא אפי ח' אפי ח' לפי
אפי ח' כנפון הפסחה, אפי ח' דג' ח'
אדמא מנחנא' כנפון הפסחה

[illegible]

קאי מקאָט יסוד מערבי כסול, וי"ל דודאי כי קאי באמצע העזרה הוי מקאָט ככולו לפי שלא היה רוח אחר של כנגד הפתח כי אם ה' חמות, וכ"כ ח"ב כי נמי מוצא ממונע מנגן דיקוד מערבי סוג מיקרי יסוד שכנגד הפתח
קאי מקאָט יסוד מערבי כסול, וי"ל דודאי כי קאי באמצע העזרה הוי מקאָט ככולו לפי שלא היה רוח אחר של
ולא מערבי שאינו כנגד הפתח כי אם מקאָטו כן נראה למורי (סח"ק):

[illegible]

נמלא יסוד המזבח מערבי עודף לכל ד' על חלל הסתח י"א אמות, אלא ודאי אמרינן מקצתו ככולו כי נמי כולו קאי בצפון א"כ רוח דרומי מיקרי פתח אהל מועד לפי שהוא כולו כנגד

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

נג.

עין משפט
נר מצוה